

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 11 juni 2003

Nr 444—449

INNEHÅLL

Nr		Sidan
444	Lag om ändring av elmarknadslagen	2055
445	Lag om ändring av 4 kap. 6 § naturgasmarknadslagen	2059
446	Handels- och industriministeriets förordning om socker	2060
447	Handels- och industriministeriets förordning om honung	2064
448	Inrikesministeriets beslut om ändring av kommunindelningen mellan Bötoms och Storå kommuner	2069
449	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om godkända verksamma ämnen i växtskyddsmedel	2070

Nr 444

Lag

om ändring av elmarknadslagen

Given i Helsingfors den 6 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i elmarknadslagen av den 17 mars 1995 (386/1995) 3 § 10 och 11 punkten,
ändras 16 § 1 mom., 18 § 3 mom., 24 §, rubriken för 27 d §, 27 f och 27 j §,
av dessa 16 § 1 mom. sådant det lyder i lag 332/1998 samt rubriken för 27 d §, 27 f och
27 j § sådana de lyder i lag 466/1999, samt
fogas till 2 § nya 3 och 4 mom., till 10 § ett nytt 2 mom. i stället för det 2 mom. som upphävts
genom nämnda lag 466/1999, till lagen nya 14 a och 15 a §, till 25 §, sådan den lyder i nämnda
lag 466/1999, ett nytt 4 mom., till 25 d §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 4 mom.,
till lagen en ny 27 f § varvid den ändrade 27 f §, de nuvarande 27 g—27 i § samt den ändrade
27 j § blir 27 g—27 k §, samt till 42 § ett nytt 2 mom. som följer:

2 §

Bestämmelserna i denna lag om nättinne-
havare tillämpas på en sammanslutning eller
inrättning som utövar tillståndspliktig elnäts-
verksamhet och i sin besittning har ett elnät,
om inte elmarknadsmyndigheten har fattat ett

beslut om att befria nättinnehavaren från
tillståndsplikten.

Bestämmelserna i denna lag om minutför-
säljare tillämpas på en elförsäljare som säljer
el direkt till elanvändarna via en distributions-
nätsinnehavares distributionsnät, om inte nå-
got annat bestäms nedan.

RP 218/2002
EkUB 29/2002
RSv 303/2002

Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG (31996L0092); EGT nr L 27, 31.1.1997, s. 20

3 kap.

**Allmänna förpliktelser vid nätverksamhet
och prissättningsprinciperna**

10 §

Nätinnehavaren skall organisera mätningen av levererad el på behörigt sätt enligt vad som bestäms närmare genom förordning av statsrådet. Kunden skall betala nätinnehavaren för de skäligena mätningsskostnader han har förorsakat denne.

14 a §

Stamnätsinnehavaren tar ut överföringsavgifter för import eller export av el över landets gränser, om inte annat följer av internationella förpliktelser som är bindande för Finland eller av avtal som stamnätsinnehavaren har ingått och som grundar sig på ömsesidighet vad gäller elsystemets driftssäkerhet och effektivitet samt på marknadsbetingelserna eller följer av andra arrangemang.

Överföringsavgifterna skall uppfylla de förutsättningar om vilka föreskrivs i 14 §.

15 a §

Nätinnehavaren får inte ta ut en separat avgift för prestationer som anknyter till registrering, balansavräkning och andra motsvarande prestationer i samband med byte av elförsäljare.

Nätinnehavaren får inte ta ut en separat avgift för avläsning av mätarutrustningen i samband med byte av elförsäljare, om det har förflutit minst ett år sedan kunden senast byte elförsäljare.

16 §

Elmarknadsmyndigheten bestämmer i elnätstillståndet att en stamnätsinnehavare skall svara för att landets elsystem är tekniskt funktionsdugligt och driftsäkert samt handha de uppgifter som omfattas av det riksomfattande balansansvaret på ett ändamålsenligt och för parterna på elmarknaden jämlikt och icke-diskriminerande sätt (*systemansvar*). Den stamnätsinnehavare som har systemansvar skall upprätthålla och utveckla sina verksamheter och tjänster som omfattas av systemansvaret samt upprätthålla, driva och

utveckla sitt elnät och övriga anläggningar som behövs för skötseln av systemansvaret samt förbindelserna till andra nät så att förutsättningarna för en effektivt fungerande elmarknad kan tryggas.

18 §

En förutsättning för att tillstånd skall beviljas är att elledningen behövs för att trygga elöverföringen. En förutsättning för att en ledning som överskrider landets gräns skall få byggas är dessutom att byggandet av den också i övrigt är ändamålsenligt med tanke på utvecklingen och ömsesidigheten på elmarknaden. Till tillståndet kan fogas villkor som skall anses nödvändiga med tanke på förutsättningarna för tillstånd.

24 §

Fastighetsinnehavaren skall organisera mätningen av levererad el på behörigt sätt enligt vad som bestäms närmare genom förordning av statsrådet, om el säljs till elanvändarna via ett internt elnät i fastigheten eller i en motsvarande fastighetsgrupp.

25 §

*Kapitlets tillämpningsområde och
definitioner*

Bestämmelserna i detta kapitel om minutförsäljare tillämpas också på en elförsäljare som säljer el till elanvändarna via ett internt elnät i en fastighet eller i en motsvarande fastighetsgrupp.

25 d §

Ingående av avtal

En elanvändare skall ha möjlighet att ingå elnätssavtal och elförsäljningsavtal enligt vilka distributionen sker via distributionsnätinnehavarens distributionsnät. I detta syfte skall fastighetsinnehavaren ge elanvändaren rätt att använda fastighetens eller en motsvarande fastighetsgrupps interna elnät. Om elanvän-

daren har köpt sin el via ett internt elnät i en fastighet eller i en motsvarande fastighetsgrupp, skall elanvändaren ersätta fastighetsinnehavaren för de kostnader som ändringsarbeten med anknytning till elmätningen har förorsakat när användaren övergår till att köpa sin el via distributionsnätsinnehavarens distributionsnät.

27 d §

Prisavdrag på grund av fel

— — — — —

27 f §

Standardsättning på grund av avbrott i nättjänsten

En elanvändare har rätt till en standardsättning på basis av ett sammanhängande avbrott i nättjänsten, om distributionsnätsinnehavaren eller minutförsäljaren, som säljer el till elanvändarna via ett internt elnät i en fastighet eller i en motsvarande fastighetsgrupp, inte visar att avbrottet i nättjänsten beror på ett hinder som står utanför hans påverkningsmöjligheter och som han skäligen inte kan förutsättas beakta i sin verksamhet och vars följder han inte har kunnat undvika eller övervinna trots att han har iakttagit all omsorgsfullhet.

Av elanvändarens årliga avgift för nättjänsten utgör standardsättningen

- 1) 10 procent, när avbrottet har varat minst 12 timmar men mindre än 24 timmar,
- 2) 25 procent, när avbrottet har varat minst 24 timmar men mindre än 72 timmar,
- 3) 50 procent, när avbrottet har varat minst 72 timmar men mindre än 120 timmar, samt
- 4) 100 procent, när avbrottet har varat minst 120 timmar.

Standardsättningens maximibelopp till följd av ett avbrott i nättjänsten är dock 700 euro per elanvändare. Standardsättningens maximibelopp kan justeras genom förordning av statsrådet så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

Om en elanvändare till följd av ett avbrott i nättjänsten betalas en sådan standardsättning som avses i 2 mom., har elanvändaren inte rätt till ett sådant prisavdrag som anges i 27 d § för samma avbrott.

Från bestämmelserna i denna paragraf får avvikelser inte göras genom avtal till skada för elanvändaren.

27 g §

Ansvariga parter

En elanvändare har alltid rätt att hos distributionsnätsinnehavaren framställa ett yrkande som grundar sig på ett fel samt på ett sådant avbrott i nättjänsten som avses i 27 f §. Yrkandet skall framställas inom skälig tid från det att elanvändaren upptäckte eller borde ha upptäckt felet eller avbrottet i nättjänsten och hade de uppgifter om distributionsnätsinnehavaren som behövs för att framställa yrkandet.

Distributionsnätsinnehavaren ansvarar för ett fel gentemot en konsument, om inte distributionsnätsinnehavaren inom en skälig tid från det att han har fått kännedom om yrkandet meddelar konsumenten den minutförsäljare som är ansvarig för felet och som åtar sig att svara för det skadestånd eller det prisavdrag som blir följden av felet.

Distributionsnätsinnehavaren och minutförsäljaren, som levererar el via ett internt elnät i en fastighet eller i en motsvarande fastighetsgrupp, ansvarar gentemot elanvändaren för ett sådant avbrott i nättjänsten som avses i 27 f §. Dessutom ansvarar distributionsnätsinnehavaren för avbrott i nättjänsten i sitt nät också gentemot en elanvändare som köper el via ett internt elnät i en fastighet eller i en motsvarande fastighetsgrupp som har anslutits till innehavarens distributionsnät, om inte distributionsnätsinnehavaren inom en skälig tid från det att han har fått kännedom om yrkandet meddelar elanvändaren den minutförsäljare som åtar sig att svara för den standardsättning som grundar sig på avbrottet i nättjänsten.

27 k §

Distributionsnätsinnehavarens rätt att häva ett elnätsavtal och minutförsäljarens rätt att häva ett elförsäljningsavtal

Distributionsnätsinnehavaren har rätt att häva ett elnätsavtal och minutförsäljaren ett elförsäljningsavtal, om

1) elanvändaren väsentligt har brutit mot sina förpliktelser enligt avtalet och avtalsbrottet inte har åtgärdats inom en skälig tid som distributionsnätinnehavaren eller minutförsäljaren har meddelat skriftligen, eller om

2) elleveransen till ett eldriftsställe som avses i avtalet har avbrutits på en sådan grund om vilken bestäms i 27 i § 1 mom. och avbrottet har varat i minst en månad.

Ett elnätssavtal och ett elförsäljningsavtal får på grund av konsumentens dröjsmål med betalningen hävas endast i ett sådant fall som nämns i 1 mom. 2 punkten.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. får ett elnätssavtal och ett elförsäljningsavtal hävas omedelbart, om elanvändaren har gjort sig skyldig till tillgrepp av el, uppsätlig skadegörelse på utrustning som försäljaren eller distributionsnätinnehavaren ansvarar för eller till att ha brutit sigill som försäljaren har fäst.

Distributionsnätinnehavaren eller på motsvarande sätt minutförsäljaren skall sända sin avtalspart ett skriftligt meddelande om hävningen av avtalet och i detta skall nämnas grunden för hävningen och den tidpunkt då avtalet upphör att gälla.

Från bestämmelserna i 1 mom. får avvikelser inte göras till nackdel för en elanvändare som omfattas av leveransskyldigheten.

42 §

En behörig tjänsteman vid elmarknadsmyndigheten har rätt att utföra granskningar i lokaler som innehas av en samman-

slutning eller en inrättning som bedriver verksamhet som är föremål för tillsyn för att övervaka att bestämmelserna i denna lag och i bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den samt de förpliktande beslut som elmarknadsmyndigheten har gett med stöd av 39 § följs. En sammanlutning eller inrättning som bedriver verksamhet som är föremål för tillsyn skall på yrkande för den tjänsteman som utför granskningen visa de handlingar och registreringar i datasystemet samt ordna tillträde till de elanläggningar och elutrustningar som kan ha betydelse vid övervakningen av att bestämmelserna i denna lag eller i bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den följs. Den tjänsteman som utför granskningen har rätt att avgiftsfritt ta kopior av de handlingar som skall granskas samt utskrifter av de registreringar som finns i datasystemet.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2003.

Bestämmelserna i denna lag tillämpas också på elavtal som ingåtts innan lagen träder i kraft. Om nättjänsten är avbruten när denna lag träder i kraft, anses avbrottstiden enligt 27 f § 2 mom. börja vid den tidpunkt då lagen träder i kraft.

Maximibeloppet av den standardersättning som skall betalas till följd av avbrott i nättjänsten är 350 euro, om det avbrott som utgör grund för standardersättningen har börjat innan två år har förflutit från det lagen träder i kraft.

Helsingfors den 6 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Nr 445

L a g**om ändring av 4 kap. 6 § naturgasmarknadslagen**

Given i Helsingfors den 6 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i naturgasmarknadslagen av den 31 maj 2000 (508/2000) 4 kap. 6 § som följer:

4 kap.

**Naturgasförsäljning och naturgas-
förbrukarens ställning**

6 §

I fråga om konsumentskyddet vid marknadsföring av naturgas gäller vad som i 27 a—27 e och 27 g § elmarknadslagen

(386/1995) bestäms om standardersättning vid dröjsmål med koplandet av en anslutning, skadestånd på grund av dröjsmål, fel, prisavdrag på grund av fel, skadestånd på grund av fel och om de ansvariga parterna.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2003.

Helsingfors den 6 juni 2003

Republikens President**TARJA HALONEN**Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Nr 446

**Handels- och industriministeriets förordning
om socker**

Given i Helsingfors den 6 juni 2003

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 48 § livsmedelslagen av den 17 mars 1995 (361/1995):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Förordningens syfte

Genom denna förordning genomförs rådets direktiv av den 20 december 2001 om vissa former av socker avsedda som livsmedel (2001/111/EG).

2 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på de produkter som definieras i bilagan.

Förordningen tillämpas inte på de produkter som nämns i bilagan när de förekommer som florsocker, kandissocker eller toppsocker.

2 kap.

Produkternas sammansättning

3 §

Krav som gäller produktens sammansättning

De produkter som nämns i bilagan skall uppfylla de krav som gäller sammansättning och som anges för varje produkt i bilagan.

3 kap.

Förpackningspåskrifter

4 §

Produktens benämning

De benämningar som nämns i bilagan får användas endast om de produkter som definieras i bilagan och de skall användas i

handeln för att beteckna dessa produkter dock utan hinder av det som särskilt bestäms om gruppnamn på ingredienser.

I stället för benämningen ”extravitt socker” får också benämningen ”socker” eller ”vitt socker” användas.

För de produkter som nämns i bilagan får utöver de benämningar som nämns i bilagan också användas sedvanliga uttryck som beskriver art, form eller användningsändamål förutsatt att konsumenterna inte därigenom vilseleds.

De benämningar som nämns i bilagan får användas som en kompletterande benämning på andra produkter som inte kan förväxlas med de produkter som definieras i bilagan i fråga.

Om stärkelsesirap eller torkad stärkelsesirap innehåller fruktos uppgående till mer än 5 % av en torrs substans, skall de märkas med ”glukos-fruktosirap” eller ”fruktos-glukosirap” respektive ”torkad glukos-fruktosirap” eller ”torkad fruktos-glukosirap”, beroende på om sirapen innehåller mera glukos eller fruktos.

5 §

Övriga förpackningspåskrifter

Utöver det som föreskrivs någon annanstans om livsmedels förpackningspåskrifter, skall på förpackningarna till de produkter som nämns i bilagan göras följande påskrifter:

1) Sockerlösning, invertsockerlösning och invertsockersirap skall märkas med torrs substanshalten och invertsockerhalten.

Helsingfors den 6 juni 2003

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

2) Invertsockersirap som innehåller kristaller i lösningen skall märkas med uttrycket ”kristalliserad”.

För färdigförpackade produkter som väger mindre än 20 gram behöver innehållsmängden inte anges.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

6 §

Hänvisningsbestämmelse

Om påföljder vid brott mot denna förordning föreskrivs i livsmedelslagen (361/1995).

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 12 juli 2003.

Genom denna förordning upphävs 1 § 6 punkten handels- och industriministeriets beslut av den 20 december 1993 om verkställandet av vissa av Europeiska gemenskapernas direktiv om livsmedel (1312/1993).

Sådana produkter som inte uppfyller kraven i denna förordning får inte saluföras från och med den 12 juli 2004. Produkter som har tillverkats och förpackats före denna dag får dock säljas slut förutsatt att de uppfyller de krav som gällde innan denna förordning trädde i kraft.

Överinspektör Anne Haikonen

A. PRODUKTERNAS BENÄMNINGAR OCH DEFINITIONER

1. **”Halvvitt socker”** är renad och kristalliserad sackaros som är felfri och av god handelskvalitet med följande egenskaper:

- a) polarisationen minst 99,5 Z
- b) invertsockerhalten högst 0,1 viktprocent
- c) torrsvinnet högst 0,1 viktprocent

2. **”Socker”, ”vitt socker”** är renad och kristalliserad sackaros som är felfri och av god handelskvalitet med följande egenskaper:

- a) polarisationen minst 99,7 Z
- b) invertsockerhalten högst 0,04 viktprocent
- c) torrsvinnet högst 0,06 viktprocent
- d) färgtypen högst 9 poäng fastställd enligt punkt a i del B i denna bilaga

3. **”Extravitt socker”** är socker med de egenskaper som anges i punkt 2 a-c och där sockrets totala antal poäng enligt bestämmelserna i del B inte överstiger 8 och högst

- 4 för färgtyp,
- 6 för askhalt,
- 3 för färg i lösning.

4. **”Sockerlösning”**⁽¹⁾ är en vattenlösning av sackaros med följande egenskaper:

- a) torrsubstans minst 62 viktprocent
- b) invertsockerhalt (fruktos i förhållande till dextros: 1,0+/-0,2) högst 3 procent av torrsubstansens vikt
- c) aska med ledningsförmåga högst 0,1 procent av torrsubstansvikten definierad enligt punkt b i del B i denna bilaga
- d) lösningens färghalt högst 45 ICUMSA-enheter

5. **”Invertsockerlösning”**⁽¹⁾ är en vattenlösning av sackaros som delvis inverterats genom hydrolys, men där andelen invertsocker inte dominerar, och som har följande egenskaper:

- a) torrsubstans minst 62 viktprocent
- b) invertsockerhalt (fruktos i förhållande till dextros: 1,0+/-0,1) över 3 procent men högst 50 procent av torrsubstansvikten
- c) aska med ledningsförmåga högst 0,4 procent av torrsubstansvikten definierad enligt punkt b i del B i denna bilaga

6. **”Invertsockersirap”** är en vattenlösning, eventuellt kristalliserad, av sackaros

som delvis inverterats genom hydrolys och där invertsockerandelen (förhållandet fruktos till dextros: 1,0 + - 0,1) i torrsubstansen måste vara större än 50 % av torrsubstansvikten men som i övrigt uppfyller kraven i punkt 5 a och 5 c.

7. **”Stärkelsesirap”** är en renad och koncentrerad vattenlösning av energigivande sockerarter från stärkelse och/eller inulin med följande egenskaper:

- a) torrsubstansen minst 70 viktprocent
- b) dextrosekvivalent minst 20 viktprocent av torrsubstansvikten uttryckt i D-glukos
- c) sulfataska högst 1 procent av torrsubstansvikten

8. **”Torkad stärkelsesirap”** är delvis torkad stärkelsesirap, med minst 93 % av torrsubstansvikten, som i övrigt uppfyller kraven i punkt 7 b och 7 c.

9. **”Glukos”, ”druvsocker”, ”dextros”, ”dextrosmonohydrat”** är en renad och kristalliserad D-glukos som innehåller en molekyl kristallvatten och som har följande egenskaper:

- a) dextros (D-glukos) minst 99,5 procent av torrsubstansvikten
- b) torrsubstansen minst 90 viktprocent
- c) sulfataska högst 0,25 procent av torrsubstansvikten

10. **”Glukos”, ”druvsocker”, ”dextros”, ”kristallvattenfri dextros”** är en renad och kristalliserad D-glukos utan kristallvatten vars torrsubstansvikt utgör minst 98 % och som i övrigt uppfyller kraven i punkt 9 a och 9 c.

11. **”Fruktos”, ”fruktsocker”** en renad kristallisk D-fruktos med följande egenskaper:

- a) fruktoshalt minst 98 procent
- b) stärkelsehalt högst 0,5 procent
- c) torrsvinn högst 0,5 viktprocent
- d) aska med ledningsförmåga högst 0,1 viktprocent definierad enligt punkt b i del B i denna bilaga.

¹ Beteckningen ”vit”, ”klar”, ”färglös” skall förbehållas:

- a) sockerlösning där lösningens färg inte över-

stiger 25 ICUMSA-enheter enligt den metod som anges i punkt c i del B i denna bilaga

b) invertsockerlösning och invertsockersirap där

- askhalten via den specifika ledningsförmågan

inte överstiger 0,1 %,

- färgen i lösningen inte överstiger 25 ICUMSA-enheter enligt den metod som anges i punkt c i del B i denna bilaga.

B. METOD FÖR BESTÄMNING AV FÄRGTYP, ASKHALT MED SPECIFIK LEDNINGSFÖRMÅGA OCH FÄRG I LÖSNING HOS SOCKER ENLIGT DEFINITIONEN I DEL A I PUNKTERNA 2 OCH 3 I DENNA BILAGA

En ”poäng” motsvarar

a) i fråga om färgtyp: 0,5 enheter, beräknade enligt metod från Brunswicks institut för jordbruks- och sockerindustriteknologi (Brunswick Institute for Agricultural and Sugar Industry Technology) och på det sätt som beskrivs i kapitel A, punkt 2 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 1265/69 av den 1 juli 1969 om fastställande av metoder för kvalitetsbestämning på socker som

uppköpts av interventionsorganen,

b) i fråga om askhalt: 0,0018 % enligt metod från International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis (ICUMSA) på det sätt som beskrivs i kapitel A, punkt 1 i bilagan till förordning (EEG) nr 1265/69,

c) i fråga om färg i lösning: 7,5 enheter, beräknade enligt ICUMSA-metoden på det sätt som beskrivs i kapitel A, punkt 3 i bilagan till förordning (EEG) nr 1265/69.

Nr 447

Handels- och industriministeriets förordning om honung

Given i Helsingfors den 6 juni 2003

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 48 § livsmedelslagen den 17 mars 1995 (361/1995):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Förordningens syfte

Genom denna förordning genomförs rådets direktiv av den 20 december 2001 om honung (2001/110/EG).

2 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på de produkter som definieras i bilaga 1.

2 kap.

Produkternas sammansättning

3 §

De krav som gäller produktens sammansättning

De produkter som nämns i bilaga 1 skall uppfylla kraven i bilaga 2.

3 kap.

Förpackningspåskrifter

4 §

Produktens benämning

Benämningen ”honung” skall endast tillämpas på de produkter som definieras i punkt 1 i bilaga 1 och den skall användas i handeln för att beteckna dessa produkter.

De benämningar som avses i punkt 2 och 3 i bilaga 1 skall endast tillämpas på de produkter som definieras där och de skall användas i handeln för att beteckna dessa produkter. För dessa produkter får också benämningen ”honung” användas, dock inte då det är fråga om filtrerad honung, honung i vaxkaka, honung i bitar av vaxkakor och bagerihonung.

Med undantag av filtrerad honung och bagerihonung, får benämningarna åtföljas av uppgifter om

- produktens ursprung från blommor eller växter, under förutsättning att den uteslutande eller huvudsakligen kommer från den angivna källan och har för källan typiska organoleptiska, fysikalisk-kemiska och mikroskopiska egenskaper,

- produktens regionala, territoriella eller topografiska ursprung, under förutsättning att den uteslutande kommer från den angivna källan,

- specifika kvalitetskriterier.

Om bagerihonung har använts som en ingrediens i ett annat livsmedel, får benämningen "honung" användas i det andra livsmedlets produktbenämning i stället för benämningen "bagerihonung". I ingrediensförteckningen skall dock benämningen "bagerihonung" användas.

5 §

Övriga förpackningspåskrifter

Utöver det som föreskrivs någon annanstans om livsmedels förpackningspåskrifter skall följande märkningar göras på honung:

a) Det eller de ursprungsländer där honungen har skördats skall anges på etiketten.

Om honungen har sitt ursprung i mer än en medlemsstat eller mer än ett tredje land, får dock denna uppgift i förekommande fall ersättas med någon av följande uppgifter:

- blandning av EG-honung
- blandning av icke-EG-honung
- blandning av EG-honung och icke-EG-honung.

b) På storförpackningar och lådor som innehåller filtrerad honung eller bagerihonung samt på handelsdokument som gäller dem skall tydligt anges den fullständiga produktbenämningen "filtrerad honung" eller "bagerihonung".

Helsingfors den 6 juni 2003

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

c) I omedelbar anslutning till benämningen bagerihonung skall omnämnandet "endast för andra livsmedel och matlagning" stå.

På förpackningar i detaljhandeln för honung skall det finnas ett omnämnande om att honungen inte får ges till barn under 1 år.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

6 §

Hänvisningsbestämmelse

Om påföljder vid brott mot denna förordning föreskrivs i livsmedelslagen (361/1995).

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2003.

Genom denna förordning upphävs 1 § 5 punkten handels- och industriministeriets beslut av den 20 december 1993 om verkställandet av vissa av Europeiska gemenskapernas direktiv om livsmedel (1312/1993).

Sådana produkter som inte uppfyller kraven i denna förordning får inte saluföras från och med den 1 augusti 2004. Produkter som har tillverkats och förpackats före denna dag får dock säljas slut förutsatt att de uppfyller de krav som gällde innan denna förordning trädde i kraft.

Överinspektör Anne Haikonen

PRODUKT BENÄMNINGAR OCH DEFINITIONER

1. **Honung** är det naturliga söta ämne som honungsbin (*Apis mellifera*) bereder av nektar från växter eller av sekret från levande växtdelar eller av exkret av växtsugande insektsarter på de levande växtdelarna, som bina samlar och omvandlar genom att förena dem med egna särskilda ämnen, deponerar, torkar, lagrar och låter utvecklas och mogna i vaxkakor.

2. Honung kan indelas i följande huvudsor-ter:

a) beroende på ursprung

i) **blomhonung** är honung som kommer från växters nektar,

ii) **bladhonung** är honung som huvudsakligen kommer från sekret från sugande insektsarter (*Hemiptera*) på levande växtdelar eller sekret av levande växtdelar,

b) beroende på hur den produceras och/eller presenteras

iii) **honung i vaxkakor** är honung som bina förvarat i cellerna i nybyggda vaxkakor utan yngel eller i tunna bottenplattor för vaxkakor enbart gjorda av bivax och som säljs i hela eller delade täckta vaxkakor

iv) **honung i bitar av vaxkakor** är honung som innehåller en eller flera bitar av honung i vaxkakor

v) **självrinnen honung** är honung som fått självrinna ur avtäckta vaxkakor utan yngel

vi) **slungad honung** är honung som utvinns genom att avtäckta vaxkakor utan yngel centrifugeras

vii) **pressad honung** är honung som utvinns genom att vaxkakor utan yngel pressas. Som hjälp vid pressningen kan en skälig temperatur på högst 45° C användas.

viii) **filtrerad honung** är honung som utvinns genom att avlägsna främmande oorganiska och organiska ämnen på ett sådant sätt att avsevärda mängder pollen avlägsnas.

3. **Bagerihonung** är honung som

a) är lämplig för industriellt bruk eller som ingrediens i andra livsmedel som därefter bearbetas och

b) som eventuellt

- har en främmande smak eller lukt eller

- har börjat jäsa eller har jäst eller

- har överhettats

KRITERIER FÖR HONUNGENS SAMMANSÄTTNING

Honung består huvudsakligen av olika former av socker, framför allt av fruktsocker och druvsocker samt av andra ämnen såsom organiska syror, enzymer och fasta partiklar från insamlingen av honung. Honungens färg varierar från nästan färglös till mörkbrun. Till konsistensen kan den vara lättflytande, trögflytande eller delvis eller helt kristalliserad. Smaken och aromen varierar men härrör från honungens växtursprung.

När honungen saluförs som honung eller används som en ingrediens i livsmedel får inga livsmedels ingredienser, inbegripet livsmedelstillsatser, ha tillsatts den, och inte heller får något annat än honung tillsättas. Honung skall så långt det är möjligt vara fri från för dess sammansättning främmande organiska och oorganiska ämnen. Honung får inte, med förbehåll för bagerihonung som nämns i punkt 3 i bilaga 1, ha någon främmande smak eller lukt eller ha börjat jäsa, ha en på konstgjord väg förändrad surhetsgrad eller ha uppvärmts så mycket att dess naturliga enzymer antingen förstörts eller i väsentlig grad förlorat sin verkan.

Om inte annat följer av tillämpningen av punkt 2 b viii i bilaga I får varken pollen eller någon beståndsdel som är specifik för honungen avlägsnas utom när detta är oundvikligt för att främmande organiska eller oorganiska ämnen skall kunna avlägsnas.

När honung saluförs som honung eller används som ingrediens i livsmedel skall den uppfylla följande kriterier när det gäller sammansättningen:

1. Sockerhalt

1.1 Frukt- och druvsockerhalt (fruktos- och glukoshalt) tillsammans

- blomhonung minst 60 gram/100 gram
- bladhonung, blandningar av bladhonung och blomhonung minst 45 gram/100 gram

1.2 Rörsockerhalt (sackaroshalt)

- Som huvudregel - högst 5 gram/100 gram
- Falsk akacia (*Robinia pseudoacacia*), Alfalfa (*Medicago sativa*), Menzies banksia (*Banksia menziesii*), Fransk kaprifol (*Hedysarum*), *Eucalyptus camadullensis*, *Eucryphia lucida*, *Eucryphia milliganii*, Citrus spp. - högst 10 gram/100 gram

- Lavendel (*Lavandula spp.*), Gurkört (*Borago officinalis*) - högst 15 gram/100 gram

2. Vattenhalt

- Som huvudregel - högst 20 %
- Ljunghonung (*Calluna*) och bagerihonung som huvudregel - högst 23 %
- Bagerihonung från ljunghonung (*Calluna*) - högst 25 %

3. Halt av vattenolösligt material

- Som huvudregel - högst 0,1 gram/100 gram
- Pressad honung - högst 0,5 gram/100 gram

4. Elektrisk ledningsförmåga

- Honung som inte ingår i nedanstående förteckning samt blandningar av dessa typer av honung - högst 0,8 mS/cm

- Bladhonung och honung från kastanjeblom och blandningar av dessa, utom de som förtecknas nedan - minst 0,8 mS/cm

- Undantag: jordgubbsträd (*Arbutus unedo*), klockljung (*Erica*), eucalyptus, lind (*Tilia spp.*), ljungr (*Calluna vulgaris*), manuka (*Leptospermum*), teträd (*Melaleuca spp.*)

5. Fri syra

- Som huvudregel - högst 50 milliekvivalenter syra per 1 kilogram
- Bagerihonung - högst 80 milliekvivalenter syra per 1 kilogram

6. Diastasaktivitet och hydroximetylfurfuralhalt (HMF), bestämda efter beredning och blandning

a) diastasaktivitet (Schade-skala)

- Som huvudregel, med undantag för bagerihonung - minst 8

- Honung med låg naturlig enzymhalt (t.ex. honung från citrus) och en HMF-halt av högst 15 mg/kg - minst 3

b) HMF

- Som huvudregel, med undantag för bagerihonung - högst 40 milligram/kilogram (med

förbehåll för kraven under punkt a, andra strecksatsen)

- Honung av deklarerat ursprung från regioner med tropiskt klimat och blandningar av dessa - högst 80 milligram/kilogram

Nr 448

Inrikesministeriets beslut**om ändring av kommunindelningen mellan Bötoms och Storå kommuner**

Utfärdat i Helsingfors den 22 maj 2003

Inrikesministeriet har med stöd av bestämmelserna om förutsättningarna och befogenheterna gällande ändring i kommunindelningen i 1, 3, 5—7 och 10—12 § kommunindelningslagen av den 19 december 1997 (1196/1997) samt med beaktande av vad som bestäms i 2 § språklagen av den 1 juni 1922 (148/1922), sådant detta lagrum lyder i lag 10/1975, beslutat:

Ändring i kommunindelningen

Från Bötoms kommun överförs till Storå kommun följande del av en fastighet: av lägenheten Mäkiketola 2:105 (tidigare 2:45) i Vanhakylä by, vilken kameralt hör till Storå kommun, det område som enheten fått från lägenheten Korkeamäki 16:31 i Alakylä i Bötoms kommun vid den vägförrättning för en enskild väg som antecknats i fastighetsregistret den 14 oktober 1987 och ägobyte Fnr 206545 som gjorts i samband med den.

Från Storå kommun överförs till Bötoms kommun följande del av en fastighet: av lägenheten Korkeamäki 16:31 i Alakylä by, vilken kameralt hör till Bötoms kommun, det område som enheten fått från lägenheten Mäkiketola 2:45 (numera 2:105) i Vanhakylä by i Storå kommun vid den vägförrättning för en enskild väg som antecknats i fastighetsregistret den 14 oktober 1987 och ägobyte Fnr 206545 som gjorts i samband med den.

Verkningar på språklig indelning

Överföringarna föranleder inte ändring i kommunernas språkliga indelning.

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 22 maj 2003

Region- och kommunminister *Hannes Manninen*

Tillkännagivande av beslutet

Beslutet skall meddelas i vederbörande kommuner såsom kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunerna. Beslutet och motiveringen till detta skall hållas på kommunens anslagstavla till dess att beslutet har vunnit laga kraft.

För övrigt svarar inrikesministeriet för tillkännagivandet av beslutet.

Besvärсанvisning

Ändring i detta beslut får sökas av vederbörande kommun och en medlem i kommunen genom besvär.

Ändring söks genom en besvärsskrift som adresseras och lämnas in till högsta förvaltningsdomstolen.

Besvärsskriften skall lämnas till högsta förvaltningsdomstolens registratörskontor, Unionsgatan 16, 00130 Helsingfors, inom 30 dagar från det att beslutet publicerats i författningssamlingen.

I besvärsskriften skall anges ändringssökandens namn, hemkommun och kontaktinformation samt det överklagade beslutet, den ändring som söks i beslutet och grunderna för den ändring som söks.

Överinspektör *Mika Riipi*

Nr 449

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om godkända verksamma ämnen i växtskyddsmedel**

Utfärdat i Helsingfors den 6 juni 2003

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSMf om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om godkända verksamma ämnen i växtskyddsmedel	46/03	6.6.2003	30.6.2003

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors) PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 6 juni 2003

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Tove Jern

Kommissionens direktiv
2002/18/EG (32002L0018); EGT nr L 55, 26.2.2002, s. 29
2002/37/EG (32002L0037); EGT nr L 117, 4.5.2002, s. 10
2002/81/EG (32002L0081); EGT nr L 276, 12.10.2002, s. 28

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 444—449, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2003

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663